

[Statsministeren.]
 til Virksomhed paa bestemte Steder, der endog er udpeget af den af Staten lønede Mineingeniør, som har rejst deroppe og foretaget Undersøgelser, og der er altsaa udpeget Steder, hvor Konsortiet faar Lov til at arbejde videre. Men disse Undersøgelser, som er foretaget med betydelige Pengeofre, har endnu ikke ført til noget, i hvert Fald kan man ikke sige, at noget er fastslaaet. Det er altsaa ikke aarhundredgamle Undersøgelser, der bygges paa, naar man siger, at man ved for lidt, og i hvert Fald viser intet Rigthigheden af Spaadomene om de store Rigdomme. I to Aar har dette Konsortium foretaget sine Undersøgelser, uden at man endnu er naaet til et tilfredsstillende Resultat. Det er jo muligt, at der skal fortsættes. Og forud for disse to Aar har Staten haft en rejsende deroppe i en Aarrække, 6 til 8 Aar tror jeg, en Mand, som har gaaet fra Sted til Sted og foretaget Undersøgelser ud fra sit specielle Kendskab, erhvervet ved Undersøgelser andre Steder i Verden. Fra disse Undersøgelser er der ganske vist hjembragt talrige Enkeltheder, som nu er Genstand for nærmere Undersøgelse, og det er muligt, at der findes noget deri.

Det er altsaa ingenlunde saaledes, at den danske Stat har forsømt den Opgave, som de ærede Forslagsstillere mener at skulle sætte Fart i ved Hjælp af en Kommission. Vi har fulgt den Vej at tage Samraad med de Videnskabsmænd og de Institutter, der forefindes under den danske Stat, og at planlægge kortere eller langvarige Undersøgelser, alt som Forholdene nu maatte gøre det rimeligt, eventuelt ved Hjælp af Ekspertes andre Steder fra, hvis danske Videnskabsmænd maatte anse det for ønskeligt, og det er der nogle, der i høj Grad har ønsket — der er aldrig sendt udenlandske Undersøgelsesekspeditioner til Grønland, kan jeg tilføje, uden at den grønlandske videnskabelige Kommission har billiget det, og jeg tror, det vil være særdeles nyttigt og rigtigt at fortsætte ad denne Vej.

Men jeg vil ikke skjule, at de Undersøgelser, der kan blive Tale om, er ikke saadanne, der gøres af en enkelt Mand, som faar 3 000 Kr. om Aaret; det er Undersøgelser, der, hvis de foretages gennem længere Tid, vil koste mange Millioner, saaledes som det Resultat, jeg før nævnte, der kostede en dansk Bank 5—6 Mill. Kr., allerede viser det, og som de Undersøgelser viser, der foretages her i Danmarks Undergrund. Det er jo Millionudgifter, man kommer ud for, hvis man virkelig for Alvor

skal gaa i Dybden og foretage den Art videnskabelige og sagkyndige Undersøgelser.

Men altsaa, det er ikke, fordi jeg afviser, at det skal gøres; tværtimod, jeg er indforstaaet med, at man skal fortsætte inden for Rammen af de Muligheder, som den danske Stat har for at gøre et saadant Arbejde.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne nævnte ogsaa, at jeg ikke havde omtalt Spørgsmaalet om Færøerne, og det er rigtigt, for dette Spørgsmaal er jo for længst under Behandling og har paa en Maade været det i flere Aar. Der er givet Færøernes Befolkning udvidede Rettigheder med Hensyn til Fiskeri i de grønlandske Farvande, og Spørgsmaalet er fremdeles Genstand for Undersøgelser og Overvejelser og Forhandling mellem de interesserede, og det har stadig været min Opgave at imødekomme Færingerne saa langt, som det var muligt uden at krænke de grønlandske Erhvervs- og Befolkningsinteresser mere end højst nødvendigt. Dette vil fremdeles være Formaalet, og derom fortsættes altsaa Overvejelserne just i denne Tid, og det er jo muligt, at vi i Udvalget kan veksle yderligere Bemærkninger derom.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Stegger Nielsen), hvis Betragtninger jeg i øvrigt ganske deler, sagde, at der var en rig Fiskebestand deroppe, og at det var muligt, man kunde bidrage til en Udvikling af Fiskeriet, og dette er naturligvis rigtigt, i hvert Fald i Perioder; men der foreligger jo sagkyndige statistiske Oplysninger om Fiskebestanden ved Grønland, af hvilke det fremgaar, at der i lange Perioder overhovedet ingen Fisk har været ved Grønland, i andre Perioder stor Rigdom. Hvad der paa dette Omraade foreligger af Materiale gennem flere Menneskealdre, tror jeg viser, at der her ingenlunde er Tale om noget absolut fast og sikkert, paa hvilket der kan bygges ud i en uvis Fremtid.

Spørgsmaalet om, hvorvidt der i Grønland skulde kunne blive Beskæftigelse for Danske, blev ogsaa berørt af det nævnte ærede Medlem, og hvis man fandt rig Forekomst af Mineralier eller Stenarter, eller hvad det nu maatte være, er det jo muligt, at det kunde give Beskæftigelse for andre end dem, der lever deroppe. Paa den anden Side lever der jo en Befolkning, og en efter Omstændighederne fattig Befolkning, som det har voldt Besvær nok at omstille fra deres gamle Sælfangererhverv til de forskellige nye Erhverv, som de har maattet